

Til lovforslag nr. L 162. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 18. april 1980

Betænkning

over

Forslag til lov om afgift af spiritus m. m.

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder. I forbindelse hermed har ministeren for skatter og afgifter dels skriftligt, dels i samråd besvaret en række spørgsmål.

Udvalget har modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

AL Afholdsselskabernes Landsforbund,
Atka a/s,
De Danske Spritfabrikker A/S,
FDB, førstedirektøren,
Grosserer-Societetet,
Knud Jørgensens Vinhandel, Hellerup og Frederiksberg,
Peter F. Heering A/S,
Provinshandelskammeret,
Sigurd Müllers Vinhandel, Ålborg,
Sprit Lageret Danmark,
Vingaarden A/S, Odense,
Vinhandlerforeningen af 1953 og
Vin og Spiritus Organisationen i Danmark V.S.O.D.

Der er af ministeren for skatter og afgifter samt et mindretal stillet en række ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren for skatter og afgifter stillede ændringsforslag. Mindretallet udtaler følgende:

Mindretallet er opmærksom på de modstridende interesser, der i branchen knytter sig til valget af afgiftsstrukturen, men finder, at det foreliggende lovforslag med de ændringer, som er foreslået af skatte- og afgifts-

ministeren, er udtryk for en afbalanceret løsning. Herved begrænses stigningen i den nuværende afgift for akvavit samtidig med, at der sker en ikke ubetydelig lettelse i beskattningen af varer inden for gruppen af anden spiritus.

Under udvalgets arbejde har det ikke været muligt fra alle partier at få en klar tilkendegivelse af deres stilling til det foreliggende lovforslag. Der foreligger herved den helt usædvanlige situation, at der inden lovforslagets fortsatte behandling ikke er klarhed over, om der er et flertal for forslagens gennemførelse, eller om dette ikke er tilfældet.

På denne baggrund finder mindretallet det nødvendigt, at forslaget nu bringes til afstemning i folketingssalen. Hvis der herved ikke viser sig at være et flertal for forslaget, har skatte- og afgiftsministeren på regeringens vegne tilkendegivet, at regeringen vil søge de problemer, som den nyligt afsagte EF-dom rejser i relation til den gældende spiritusbeskatning, løst ved at foreslå afgiften fastsat som en ren literbeskatning og med en afgiftsats på 197 kr. pr. liter 100 pct. Herved holdes provenuet af spiritusafgiften uændret.

Det skal i denne forbindelse understreges, at lovforslaget alene har til hensigt at ændre den bestående afgiftsstruktur som følge af EF-dommen. Lovforslaget tilsigter derimod ikke at gennemføre ændringer af økonomisk-politisk karakter.

Mindretallet skal i denne anledning henvises til den virkning, som overgangen til en sats på 197 kr. vil få for følgende varer:

	I. Gældende spiritusafgift	II. Spiritusafgift med enhedssats (197 kr.)	III. Forskydning i afgift	IV. Forskydning i pris (afgiftændring + moms heraf)
	kr.	kr.	kr.	kr.
Aalborg Taffel Akvavit 70 cl, 45 pct.	52,76	62,06	+ 9,30	+ 11,18
Whisky, Johnny Walker 70 cl, 40 pct.	72,00	55,16	÷ 16,84	÷ 20,25
Cognac, de Luze 70 cl, 40 pct.	72,00	55,16	÷ 16,84	÷ 20,25
Bitter, Gammel Dansk 70 cl, 38 pct.	68,40	52,40	÷ 16,00	÷ 19,24

De i kolonne IV nævnte prisforskelle er større end de prisforskelle, som de samme varer vil få, hvis lovforslagets sats anvendes. En flaske Aalborg Taffel Akvavit vil med denne sats stige med 1,84 kr. (inkl. moms).

For den nævnte whisky og bitter falder afgiften med henholdsvis 0,22 kr. og 20,45 kr. For den nævnte cognac stiger afgiften med 5,52 kr. Der er herved taget hensyn til det af ministeren stillede ændringsforslag om nedsættelse af værdiafgiften fra 38,5 til 37,5 pct.

De af ministeren stillede ændringsforslag vil medføre nogle forenklinger samt nogle ændringer med hensyn til konkurrenceforholdene virksomhederne imellem, som imødekommer ønsker fra brancheside, og som mindretallet har kunnet tiltræde.

Et *andet mindretal* (det konservative folkepartis og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* og udtaler:

Det afgiftssystem, regeringen foreslår, medfører særdeles store administrative vanskeligheder og indebærer mange muligheder for omgåelse.

Efter mindretallets opfattelse bør der indføres et afgiftssystem, som med sikkerhed kan holde i EF-sammenhæng, hvorom der er tvivl med hensyn til lovforslaget.

Lovforslagets gennemførelse vil forøge antallet af ledige med flere hundrede inden for vin- og spiritusbranchen. Desuden tilskynder lovforslaget til en øget import af billig og kvalitetsmæssigt dårlig spiritus.

Det foreliggende lovforslag tager heller ikke i tilstrækkeligt omfang hensyn til hele spørgsmålet om grænsehandelen.

Et *tredje mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) beklager, at det ikke har været muligt at skabe rimelig klarhed over EFs forventede reaktion på gennemførelsen af det

foreliggende lovforslag efter den dom ved EF-domstolen, som gik Danmark imod.

Ministerens udtalelser over for udvalget har øget de betænkeligheder, venstre nærer for, at gennemførelse af lovforslaget vil skabe problemer for Danmarks forhold til EF på en række områder, hvor danske interesser står på spil.

Hertil kommer, at ministeren erkender, at lovforslaget vil indebære en yderligere administrativ belastning for såvel de involverede erhverv som for toldvæsenet.

På denne baggrund kan venstre ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Et *fjerde mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede og tiltrådte ændringsforslag.

Et *femte mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) stemmer imod lovforslaget. Bestræbelserne i udvalget for at nå til enighed om et forslag burde være fortsat.

Et *sjette mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) kan ikke medvirke til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag og er af den opfattelse, at det bør have sit forblivende ved det gamle, hvor man som beregningsgrundlag bevarer den nuværende ordening og således, at den danske regering forbeholder sig sin ret til at beskatte forskellige former for alkohol, som man finder rigtigst.

Retsforbundet mener, at den nuværende måde at beregne beskatningen på langt er at foretrække set ud fra et administrativt synspunkt.

Retsforbundet finder det bemærkelsesværdigt, at et EF-orienteret parti gør sig de hæderligste anstrengelser for ikke at leve op til det, som skulle være fællesskabets ånd og mening.

Ændringsforslag

Til § 2

Af et *mindretal* (Glistrup (FP) og Dohrmann (FP)):

1) *Stk. 1* affattes således:

»Afgiften udgør 197 kr. pr. liter af 100 pct. ethanolstyrke.«

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tilrådt af et *mindretal* (Bakholt (S), Camre (S), Erenbjerg (S), Thomas Have (S), Egon Jensen (S), Stavad (S), Tastensen (S) og Rahbæk Møller (SF)):

2) *Stk. 1* affattes således:

»Afgiften udgør 95 kr. pr. liter af 100 pct. ethanolstyrke plus 37,5 pct. af varens afgiftspligtige værdi, jfr. §§ 3, 4 og 5.«

3) *Stk. 2* udgår.

Af *mindretallet under nr. 1*:

4) *Stk. 2* affattes således:

»*Stk. 2*. Den i *stk. 1* nævnte literafgift reguleres pr. hvert års 1. april efter forholdet mellem det pågældende års januar-forbrugerprisindeks og forbrugerprisindekset for januar 1980.«

5) §§ 3–38 udgår, og i stedet indsættes:

»§ 3. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter regler om, hvorledes de afgiftspligtige varers ethanolstyrke og mængde bestemmes.

Stk. 2. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler, hvorefter afgiftspligtige varer kun må forhandles i beholdere, der er godkendt af toldvæsenet. Indtil sådanne regler gennemføres, kan ministeren for skatter og afgifter tillade, at afgiften af banderolerede varer berigtiges efter et indhold af 72 cl for almindelige $\frac{3}{4}$ -flasker og for andre beholdere i forhold hertil, således at efterregulering af afgiften finder sted kvartalsvis.

Registrerede virksomheder.

§ 4. Den, der med henblik på salg her i landet fremstiller eller indfører varer, der er afgiftspligtige efter § 1, skal anmelde sin virksomhed til registrering hos toldvæsenet.

Stk. 2. Den, der driver mellemhandel med varer, der er afgiftspligtige efter § 1, kan anmelde sin virksomhed til registrering hos toldvæsenet.

§ 5. Registrering af en virksomhed er betinget af, at der efter nærmere af ministeren for skatter og afgifter fastsatte regler stilles sikkerhed for skyldige afgifter på mindst 100.000 kr.

Stk. 2. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen.

§ 6. Virksomheder, der er registreret efter § 4, *stk. 1*, er berettiget til at indføre varer, der er afgiftspligtige efter § 1, uden at berigtige afgiften ved indførslen.

Stk. 2. De nævnte virksomheder er endvidere berettiget til, uden at afgiften er berigtiget,

- 1) at modtage ubanderolerede varer, der overføres fra andre virksomheder, jfr. § 4, *stk. 2*, i lov om kontrol med omsætningen af spiritus og vin, og
- 2) at modtage banderolerede varer fra den virksomhed, der har foretaget banderoleringen.

Stk. 3. For virksomheder, der afsætter andre varer end drikkevarer, er retten til at modtage banderolerede varer, uden at afgiften er berigtiget, begrænset til varer, der videresælges en gros til andre handlende, restauratører m. v., når engrossalget af varer, der er afgiftspligtige efter § 1, og af vin er mindre end halvdelen af det samlede salg af disse varer beregnet efter engrossværdien.

§ 7. Virksomheder, der er registreret efter § 4, *stk. 2*, er berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, at modtage banderolerede varer til videresalg en gros til andre handlende, restauratører m. v. fra den virksomhed, som har foretaget banderoleringen.

Opgørelse af den afgiftspligtige mængde.

§ 8. De registrerede virksomheder skal for hver afgiftsperiode på en måned opgøre den afgiftspligtige mængde særskilt for akvavit og snaps og for andre varer i liter af 100 pct. ethanolstyrke.

§ 9. Opgørelsen foretages enten:

- 1) På grundlag af mængden af varer, som virksomheden har banderoleret eller

modtaget i banderoleret stand i perioden, uden at afgiften er berigtiget, med tillæg af den formindskelse eller fradrag af den forøgelse, der i perioden er sket i lagerbeholdningen af sådanne varer, og med fradrag af banderolerede varer, der omfattes af § 11, stk. 1, nr. 1 og nr. 5. eller

- 2) på grundlag af de banderolerede varer, virksomheden har udleveret i perioden, bortset fra banderolerede varer, der omfattes af § 11, stk. 1, nr. 1.

Stk. 2. Ved opgørelsen efter stk. 1, nr. 1, medregnes varer i detailudsalg eller restaurationer, der ejes af virksomheden, ikke til dennes lagerbeholdning. Ved opgørelsen efter stk. 1, nr. 2, medregnes varer, som overføres til sådanne udsalg eller restaurationer, til de udleverede varer.

Stk. 3. Virksomheder, der foretager den månedlige opgørelse efter stk. 1, nr. 2, skal tillige opgøre den afgiftspligtige mængde af banderolerede varer for hvert kvartal efter stk. 1, nr. 1. Hvis mængden efter denne opgørelse overstiger summen af de månedlige opgørelser for kvartalet, betales der afgift af forskellen.

Stk. 4. Virksomhederne skal ved registreringerne anmelde til toldvæsenet, om de vil foretage den månedlige opgørelse efter stk. 1, nr. 1, eller stk. 1, nr. 2. Ændring af opgørelsesmåde kan kun ske med virkning fra et kvartals begyndelse og skal anmeldes senest en måned i forvejen.

Stk. 5. Virksomheder, der er registreret efter § 4, stk. 1, skal for hvert kvartal opgøre tilgangen af ubanderolerede varer, hvoraf afgiften ikke er berigtiget, med tillæg af den formindskelse eller fradrag af den forøgelse, der er sket i kvartalet i lagerbeholdningen af sådanne varer, og med fradrag af ubanderolerede varer, der omfattes af § 11, stk. 1. Hvis mængden efter denne opgørelse overstiger mængden af de af virksomheden i kvartalet banderolerede varer, betales der afgift af forskellen.

§ 10. Ved opgørelsen efter § 9, stk. 5, medregnes som tilgang:

- 1) Ethanol, som virksomheden har fremstillet til drikkeformål.
- 2) Ethanolindholdet i indført vin, som virksomheden vil anvende til fremstilling af afgiftspligtige varer.

- 3) Ethanolindholdet i ekstrakter, essenser o. lign., der ikke er afgiftspligtige efter § 1, men som virksomheden vil anvende til fremstilling af afgiftspligtige varer.

§ 11. Registrerede virksomheder skal ikke betale afgift af:

- 1) Varer, der leveres til en anden registreret virksomhed efter §§ 6 og 7.
- 2) Varer, der udføres til udlandet i ubanderoleret stand.
- 3) Svind, der er opstået ved fremstillingen af de i nr. 2 nævnte varer.
- 4) Svind, der er opstået ved, at en vare som led i fremstillingen er lagret på træfade i mindst 2 år.
- 5) Varer, der i den registrerede virksomhed eller under transport til og fra denne er gået tabt ved indbrud, brand, forlis eller brækage.
- 6) Varer, der fritages for afgift efter § 12.

Stk. 2. Afgiften af varer, der er gået tabt ved brækage hos handlende, der ikke er registrerede, kan godtgøres den registrerede virksomhed, som har betalt afgiften.

Stk. 3. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere regler for afgiftsfritagelse efter stk. 1 og afgiftsgodtgørelse efter stk. 2.

Afgiftsfritagelse.

§ 12. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler om afgiftsfrihed for varer, der af registrerede virksomheder leveres til de i toldlovens § 30 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m. v. samt de hertil knyttede personer.

Stk. 2. Ministeren for skatter og afgifter kan, når forholdene taler derfor, tillade, at afgiftspligtige varer fritages for afgift, når de i ubanderoleret stand anvendes til:

- 1) teknisk, videnskabeligt, undervisningsmæssigt, medicinsk formål o. lign. eller til
- 2) erhvervsmæssig fremstilling af varer, som ikke er afgiftspligtige efter § 1, og som ikke i forbindelse med indførsel er afgiftspligtige efter § 21, stk. 1, nr. 1.

Stk. 3. Tilladelse efter stk. 2 kan ikke gives, hvis kontrolmæssige hensyn i særlig grad taler derimod. Tilladelsen kan betinges af, at varerne tilsættes stoffer, der gør dem uegnet

til drikkebrug eller til fremstilling af drikkevarer.

§ 13. Ministeren for skatter og afgifter kan godtgøre afgift af varer, der anvendes til fremstilling af afgiftsfri varer, som udføres.

Stk. 2. Ministeren for skatter og afgifter kan i særlige tilfælde yde virksomheder, der ikke er registrerede, afgiftsgodtgørelse for varer, som virksomheden genudfører til udlandet.

Afgift af varer, der indføres fra udlandet.

§ 14. Af varer, der indføres fra udlandet, svares afgift i forbindelse med indførslen, medmindre varerne indføres efter § 6, stk. 1. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8.

Stk. 2. Ved indførsel af varer i ikke-erhvervsmæssigt øjemed kan toldvæsenet fastsætte den afgiftspligtige mængde på grundlag af gængse flaskestørrelser og ethanolstyrker.

§ 15. Der kan ved indførsel af varer såvel fra lande, der er medlemmer af De europæiske Fællesskaber, som fra tredjelande indrømmes afgiftsfrihed i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for toldfrihed efter toldlovens § 18, stk. 1. nr. 1 og 2, § 27, § 40 og § 41, nr. 1.

Regnskabsbestemmelser.

§ 16. Registrerede virksomheder skal føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige varer og over tilgangen af varer samt over udleveringen af de nævnte varer.

Stk. 2. Toldvæsenet fastsætter nærmere regler om de registrerede virksomheders udlevering af varer, hvoraf afgiften ikke berigtiges, om fakturaudstedelse og om regnskabsførelse og kan herunder foreskrive, at forretningsbøgerne føres på en sådan måde, at de for kontrollen nødvendige oplysninger er til rådighed. Kopi af fakturaer skal opbevares af leverandøren i 5 år efter udleveringen af varerne.

Afregning af afgiften.

§ 17. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver måned og senest den 15. i den følgende måned til toldvæsenet angive den afgiftspligtige mængde efter § 9, stk. 1.

Angivelsen, der skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse, skal afgives på en særlig blanket, hvori toldvæsenet kan kræve andre af hensyn til kontrollen nødvendige oplysninger.

Stk. 2. I angivelsen for den sidste måned i hvert kvartal skal tillige angives de mængder, hvoraf der skal svares afgift efter § 9, stk. 3 og stk. 5.

Stk. 3. Afgives angivelsen ikke inden udgangen af den nævnte frist, kan toldvæsenet inddrage registreringen af virksomheden, indtil den manglende angivelse er toldvæsenet i hænde.

§ 18. Afgiften af den afgiftspligtige mængde for en måned skal indbetales inden udgangen af den følgende måned.

Stk. 2. Afgift efter § 9, stk. 3 og stk. 5, skal indbetales samtidig med afgiften for den sidste måned i hvert kvartal.

Stk. 3. Betales afgift ikke rettidigt, skal der betales 1 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra forfaldstidspunktet at regne, dog mindst 10 kr. for en afgiftsperiode.

Stk. 4. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter de nærmere regler for afgiftens indbetaling.

§ 19. Betaler en virksomhed ikke afgift rettidigt, eller foreligger der for toldvæsenet oplysninger om virksomhedens forhold, der gør det overvejende sandsynligt, at skyldig afgift ikke vil blive betalt rettidigt, kan toldvæsenet pålægge virksomheden at afgive den i § 17, stk. 1, omhandlede angivelse for kortere perioder end en måned. Toldvæsenet kan endvidere i sådanne tilfælde pålægge virksomheden en kortere betalingsfrist end den i § 18, stk. 1, angivne og kræve, at der stilles fuld sikkerhed for afgiftsskylden.

Stk. 2. Betales forfalden afgift ikke senest den 14. dag efter betalingsfristens udløb, kan toldvæsenet inddrage registreringen af virksomheden, indtil de forfaldne afgifter er betalt. Er der i henhold til stk. 1 sket forkortelse af afgiftsperiode og/eller betalingsfrist, kan registreringen inddrages straks efter betalingsfristens udløb.

§ 20. Såfremt det konstateres, at en virksomhed har afgivet urigtig angivelse af afgiftstilsvaret, således at virksomheden har betalt for lidt i afgift, afkræves virksomheden

det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan toldvæsenet foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klagegang.

Stk. 3. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det efter § 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for toldvæsenet senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med ansættelsen.

Stk. 4. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra det tidspunkt, beløbet er afkrævet virksomheden, dog mindst 10 kr.

Kapitel 2.

Dækningsafgift.

§ 21. Af følgende varer svares en dækningsafgift i forbindelse med indførsel:

- 1) Limonader, mineralvand o. lign., der er tilsat varer, som er afgiftspligtige efter § 1.
- 2) Varer, der hører under toldtariffens kapitel 4, kapitel 16 eller kapitel 19–21, og som har indhold af varer, der er afgiftspligtige efter § 1.

Stk. 2. Dækningsafgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8.

Stk. 3. De i stk. 1, nr. 2, nævnte varer fritages for dækningsafgift, såfremt der i medfør af § 12 er meddelt afgiftsfritagelse for spiritus, som her i landet anvendes til fremstilling af samme eller tilsvarende varer.

Stk. 4. Ministeren for skatter og afgifter kan fritage de i stk. 1, nr. 2, nævnte varer for dækningsafgift, såfremt samme eller tilsvarende varer ikke fremstilles her i landet, eller såfremt afgiften er af uvæsentlig betydning for konkurrencen med samme eller tilsvarende danske varer.

§ 22. Dækningsafgiften beregnes efter de i § 2, stk. 1, anførte afgiftssatser af den til varernes fremstilling medgåede afgiftspligtige mængde af afgiftspligtige varer.

Stk. 2. Ved fortoldningen af varer, hvoraf dækningsafgift skal betales, skal den afgifts-

pligtige mængde og arten af de medgåede afgiftspligtige varer angives, og erklæring herom fra fabrikanten skal fremlægges.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 13, stk. 2, og § 15 finder tilsvarende anvendelse for dækningsafgiften.

Kapitel 3.

Fællesbestemmelse.

Kontrolbestemmelser.

§ 23. Toldvæsenet er berettiget til at foretage eftersyn i virksomheder, der omfattes af loven, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m. v.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde toldvæsenet fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.

Stk. 3. Virksomheder, der indfører fremstiller eller driver mellemhandel med ethanolholdige ekstrakter, essenser o. lign., der ikke er omfattet af afgiftspligten efter § 1, skal føre deres regnskab på en sådan måde, at de er i stand til på begæring at give toldvæsenet oplysning om salget af varer af nævnte art til hver af de i § 4, stk. 1, omhandlede virksomheder.

Stk. 4. Detailhandlere og restauratører skal på begæring meddele toldvæsenet oplysninger om deres indkøb af afgiftspligtige varer til virksomheden.

Stk. 5. Toldvæsenet er berettiget til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m. v. hos de i stk. 3 og 4 omhandlede virksomheder.

§ 24. Toldvæsenet kan forlange, at en virksomhed, der fremstiller ethanol, lader opsætte en særlig spritmåler, som leveres af toldvæsenet.

Stk. 2. Akvavit og snaps må ikke i erhvervmæssigt øjemed omdannes til andre afgiftspligtige varer.

§ 25. Politiet yder toldvæsenet bistand efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem ministeren for skatter og afgifter og justitsministeren.

§ 26. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte de bestemmelser om kontrol-

Bet. o. lovf. vedr. afgift af spiritus m.m.

foranstaltninger, der er nødvendige til lovens gennemførelse.

Straffebestemmelser.

§ 27. Med bøde straffes den, der:

- 1) Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen.
- 2) Overtræder § 1, stk. 2, 2. punktum, eller stk. 3, § 4, stk. 1, § 16, stk. 1 eller stk. 2, 2. punktum, § 17, stk. 1 eller 2, § 23, stk. 2, 3 eller 4, § 24, stk. 2, og § 33.
- 3) Tilsidesætter vilkår, der er fastsat i tilladelser efter § 12.
- 4) Undlader at efterkomme et i medfør af § 19, stk. 1, eller § 24, stk. 1, meddelt påbud.
- 5) Overdrager, erhverver eller tilegner sig varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 28. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan ministeren for skatter og afgifter, eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Når sager om de i § 27 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. De i lov om ret-

tens pleje, kapitlerne 68, 69, 71 og 72, omhandlede retsmidler finder anvendelse i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge.

Andre bestemmelser.

§ 29. Det efter § 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om, hvorvidt betingelserne for fritagelse for afgift af svind efter § 11, stk. 1, nr. 4, er opfyldt.
- 3) Klager over de af toldvæsenet efter § 20 foretagne skønsmæssige ansættelser.

§ 30. For betaling af afgift efter bestemmelserne i denne lov hæfter den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning.

§ 31. Såfremt varer, der efter § 12 er fritaget for afgift, anvendes til andet formål end det, hvortil varerne er bestemt, kan toldvæsenet inddrage vedkommendes adgang til at indkøbe afgiftsfri varer.

§ 32. Den, der helt eller delvis fjerner tilsatte denatureringsmidler, skal svare afgift af varerne.

Stk. 2. Den, der overdrager, erhverver eller tilegner sig varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter denne lov, skal svare afgift af varerne.

§ 33. Det påhviler virksomheder, der sælger eller udlejer destillationsapparater o. lign., som er egnede til fremstilling af spiritus, til forbrugere, at sikre sig identiteten af købere eller lejere af sådanne apparater og at give toldvæsenet oplysning om navn, stilling og adresse på de pågældende.

Stk. 2. Meddelelse om de i en måned stedfundne salg eller udlejninger skal afgives inden udgangen af den påfølgende måned.

§ 34. Med udlandet sidestilles med hensyn til bestemmelserne i denne lov Færøerne og Grønland samt Københavns Frihavn.«

Af ministeren for skatter og afgifter, tiltrådt af mindretallet under nr. 2:

Til § 4

6) I *stk. 1* udgår 2. pkt.

7) I *stk. 2* affattes 2. pkt. således:

»Er der ikke af leverandøren anmeldt engrosprislisterpris for varen, må engrosprislisterprisen ikke angives lavere end varens indkøbspris tillagt literafgift og 12 pct. af summen af disse beløb, hvortil lægges vær디아fgiften.«

8) *Stk. 3* affattes således:

»*Stk. 3.* For spiritus, som den virksomhed, der foretager afgiftsberigtigelsen, har banderoleret, skal engrosprislisterprisen mindst være lig med et beløb svarende til varens kostpris i banderoleret stand tillagt literafgift og 12 pct. af summen af disse beløb, hvortil lægges vær디아fgiften.«

Til § 5

9) I *stk. 2 og 3* ændres »10 pct.« til: »12½ pct.«.

10) I *stk. 4* ændres »¼« til: »½«.

Til § 17

11) *Stk. 3* udgår.

Stk. 4-6 bliver herefter *stk. 3-5*.

12) I *stk. 6*, der bliver *stk. 5*, ændres »*stk. 5*« til: »*stk. 4*«.

Til § 21

13) I *stk. 1* ændres »senest den 10.« til: »senest den 15.«

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et flertal (Bakholt (S), Camre (S), Erenbjerg (S), Thomas Have (S), Egon Jensen (S), Stavad (S), Tastesen (S), Dohrmann (FP), Glistrup (FP) og Rahbæk Møller (SF)):

Til § 39

14) *Stk. 1* affattes således:

»Loven træder i kraft den 1. juni 1980.«

Til § 41

Af *mindretallet under nr. 1*:

15) Efter *stk. 2* indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Uanset at fristen i *stk. 1* i det enkelte tilfælde bliver overskredet, skal refusionen ydes i det omfang, dens berettigelse uden dybtgående undersøgelser er hævet over enhver rimelig tvivl.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Den værste anstødssten ved ministerens lovforslag er, at det vender tilbage til de uholdbare tilstande, som var gældende, før lov nr. 116 af 29. marts 1969 indførte en ren literbeskatning.

Nu vil ministeren på ny i spiritusbeskatningen inddrage grossistpriser – værst af alt ved bestemmelsen i § 4, *stk. 2*, 2. pkt., hvor efter grossistindkøbsprisen skal tillægges betydelig afgiftsmæssig vægt.

Med de enormt mange produkter, der er og i fremtiden vil komme på markedet, og med de bestandige prisændringer (for eksempel som følge af svingninger i fragtomkostninger, valutakurs, emballagepris osv.) er det et i praksis aldeles uhåndterligt begreb, ministeren her vil have indført i dansk lovgivning.

Forsøgene på at leve op til en lovgivning af dette indhold vil kræve ansættelse af mange flere medarbejdere til uproduktive formål såvel inden for branchen som i toldvæsen, domstole og anden offentlig regie. Da det helt afgørende i Danmarks nuværende situation er at få det vigtigste danske råstof, arbejdskraften, beskæftiget mere produktivt, er ministerens forslag et slag i ansigtet på det, der må være alfa og omega i den kommende tids økonomiske politik.

Dertil kommer, at værdielementet i beskatningen – når det drives væsentligt ud over momsen, som jo fortsat skal være gældende – vil føre ud i alskens uønskelige julelege. For eksempel vil større importører så ganske givet få noget højere vinpriser og noget lavere spirituspriser fra deres udenlandske leverandører. En række omkostninger vil af »afgiftstekniske« grunde blive flyttet til detalilledet, især når der er faktisk interessesammenfald mellem grossist og detaillist. Kontrolforanstaltninger bliver nødvendige med hensyn til kvantumsrabatter, for at der ikke skal gi-

ves supermarkederne alt for store ekstra fordele over afgiftslovgivningen i deres konkurrence med mindre købmandsbutikker. Adskillige andre eksempler på tilsvarende forvridningsvirkninger af ministerens lovforslag har været fremført fra branchens side.

I prisrelationerne mellem de forskellige spiritustyper er afgiftslovgivningen mest neutral ved en ren literbeskatning. Det kan ikke være skattelovgiverens sag at påvirke forbrugerne ind i en anden forbrugssammensætning mellem forskellige spiritusarter end den, som de selv foretrækker. Slet ikke at skulle motivere dem til i særlig høj grad at drikke slavewhisky og anden mere uædel spiritus.

Når ministeren anfører, at der skulle være beskæftigelses- og betalingsbalancemæssige synspunkter, der kunne tale for hans forslag, er han ude på afveje. For det første har han ganske klart ladet sig besnække af, hvordan de særlige forhold er omkring De danske Spritfabrikkers kartoffelbaserede produktion sammenlignet med forholdene for eksempel omkring Peter Heerings kirsebærbaserede spiritusfremstilling. For det andet – og langt mere væsentligt – skyldes ministerens standpunkt, at han aldeles mangler indsigt i de samfundsøkonomiske sammenhænge. Skulle der blive solgt lidt mindre snaps, vil den pågældende kartoffelmark jo ikke af den grund komme til at ligge brak, men vil blot blive brugt til anden produktion, og sådan er hele ministerens argumentation vedrørende det beskæftigelsesmæssige og det valutariske fuldt ud forklarlig ved hans egen nærsynethed, der hindrer ham i at opfatte de virkelige forhold. Det afgørende betalingsbalance- og beskæftigelsesmæssige er, at dansk erhvervsliv får så gunstige almindelige forhold som muligt, og at der skal ofres færrest mulige kræfter på goldt skrivebordsarbejde.

Ministerens argumentation for at opretholde hans indviklede lovforslag fører direkte frem til, at Danmark vil stå i en svækket position over for nye EF-anklager. Der ligger nemlig intet andet i ministerens synspunkter, end at han fortsat vil favorisere det danske snapseprodukt – altså fremture netop i det handlingsmønster, som Danmark fik kendt ulovligt ved dommen af 27. februar 1980 fra De europæiske Fællesskabers Domstol i sag 171/1978.

En ren literafgift har da også den fordel, at spiritusbeskatningen herigennem kommer

til at virke stærkest i ædruelighedens tjeneste. Afholdssagens interesser er jo bedst tjent med, at jo større spiritusindhold, des kraftigere afgiftsafskrækning. Om en gennemførelse af den rene literbeskatning så skulle føre til, at alkoholindholdet i Rød Aalborg sættes ned fra 45 pct. til 40 pct., vil der næppe ske nogen skade herved.

Mens der herefter ikke skulle være nogen sagligt begrundet tvivl om, at den rene literafgift er den rette beskatningsform, opstår usikkerhed om, hvilken afgiftssats der bør vælges. Her har det været anført, at en lav afgiftssats vil indebære, at grænsehandelen bliver formindsket, og at der i det hele bliver en større del af det danske spiritusforbrug, som bliver indkøbt i form af varer, der er belastet med dansk spiritusafgift. Med det store spring, der under alle omstændigheder vil være imellem spiritusbeskatningen i Danmark og andre lande, findes dette argument ikke at kunne tillægges nogen særlig vægt. Fremskridtspartiet har derfor i sit ændringsforslag valgt den afgiftssats – 197 kroner – som ifølge ministerens beregning vil resultere i uændret afgiftsproveneru for det tilfælde, at forbrugssammensætningen skulle blive uændret – eller udtrykt på anden måde: at den danske befolkning bruger det samme beløb som nu til at købe spiritusafgiftsberigtigede drikkevarer, sådan at hvad man køber mindre af snaps, når den bliver 12 kr. dyrere helflasken, køber man tilsvarende mere af Gammel Dansk, whisky og cognac, som kommer til at koste ca. 20 kr. mindre pr. flaske (alt sammen 70 cl-flasker).

Til nr. 2

Afgiftssatsens værdielement foreslås nedsat fra 38,5 pct. til 37,5 pct. Værdisatsen svarer herefter til 60 pct. af engrosprisen, ekskl. merværdiafgift og værdiafgift, men inkl. literafgift.

Afgiftstabet herved modsvares af den forøgelse af afgiften, som vil fremkomme i kraft af de under nr. 6, 7 og 8 foreslåede ændringer vedrørende kvantumsrabatter og den afgiftspligtige minimumsværdi.

Til nr. 3

Ved at ophæve bestemmelsen om udligningstillægget for indførte varer opnås en klar administrativ forenkling.

Til nr. 4

Ulempen ved en fast forbrugsafgift i kroner og øre er, at afgiften bliver forholdsvis mindre tyngende, efterhånden som inflationen skrider frem. Da vi med den af SVCQMB-partierne tilrettelagte uforsvarlige økonomiske politik må påregne fortsat kreforringelse i de kommende år, er en pristalsregulering derfor påkrævet. Reguleringspristallet ødelagde regeringen – med tiltræden fra venstre og konservative (sp. 3074) – som led i makværkslovgivningen, der blev vedtaget i december 1979. Efter at reguleringspristallet derefter er blevet forfusket, må forbrugerindekset være det mindst uegnede kriterium til den årlige regulering af afgiftsatsen, som efter forslaget skal finde anvendelse på al spiritus, der bliver afgiftsberigtiget pr. 1. april eller senere i det pågældende år.

Til nr. 5

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 1.

Til nr. 6

Ændringen går ud på, at kvantumsrabatter ikke vil kunne fradrages i den afgiftspligtige værdi.

Til nr. 7 og 8

Ved ændringen foreslås tillægget på 8 pct., som indgår i den beregnede afgiftspligtige værdi, forhøjet til 12 pct.

Til nr. 9 og 10

Frdraget på 10 pct., der skal modsvare detalavancen ved beregning af den afgiftspligtige værdi på grundlag af detailprisen,

foreslås forhøjet til 12½ pct. Ændringen i nr. 10 er en konsekvens heraf.

Til nr. 11 og 12

Ved ændringen tilsigtes en lettelse for de afgiftsberigtigende virksomheder ved udarbejdelse af prislister.

Til nr. 13

Det foreslås, at den i lovforslaget anførte frist for virksomhedernes angivelse af deres månedlige afgiftspligtige omsætning forlænges fra 10 til 15 dage svarende til fristen i flere andre afgiftslove.

Til nr. 14

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juni 1980.

Til nr. 15

Når detailhandel og restauratører ved lovens ikrafttræden ligger med et lager, må de selvsagt af konkurrencemæssige grunde kunne få afgiftsrefusion i de tilfælde, hvor nyindkøbte varer er belagt med mindre afgift.

Da der vil gå nogen tid fra lovens vedtagelse til dens ikrafttræden, har fremskridtspartiet ikke afgørende indvendinger imod, at man må indsende begæringen om refusion inden otte dage, og at denne frist skal tages alvorligt, så sagerne ikke trækker urimeligt længe ud.

Der må imidlertid være en kant, så man ikke får sager, hvor overskridelsen af den meget korte frist på otte dage – måske på grund af sygdom, bortrejse eller uopmærksomhed – får retsfortabende virkning for købmanden eller restauratøren også i det omfang, det umiddelbart fremtræder som aldeles åbenbart, at han alene bliver snydt for sin refusion, fordi han ikke har indsendt papirerne inden for den meget korte 8 dages frist.

Bakholt (S) Camre (S) Erenbjerg (S) Thomas Have (S) Egon Jensen (S)

Stavad (S) Tastesen (S) fmd. Bernhard Baunsgaard (RV) Brixtofte (V)

Ellemann-Jensen (V) Hagen Hagensen (KF) nfmd. Gammelgaard (KF) Bollmann (CD)
Rahbæk Møller (SF) Flygaard (DR) Glistrup (FP) Dohrmann (FP)

Partierne VS og KrF var ikke repræsenteret ved medlemmer i udvalget.